

[Alfred Jensen.]

understøttelses maksimum for forsørgere 28 kr., medens lønnen for de tilsvarende arbejdsmænd udgjorde omkring 50 kr.

Tallene viser klart, at der er sket en forringelse af de arbejdsløses stilling, og at en forhøjelse af understøttelsen er nødvendig.

Til dagpengeunderstøttelsen kommer som bekendt også anden hjælp, nemlig børnetillæg, huslejhjælp og brændselhjælp, hvorved understøttelsen kommer noget højere op. I visse kredse er der en tilbøjelighed til at betragte denne hjælp som en generel forhøjelse af de arbejdsløses understøttelse i efterkrigsperioden. Denne enkle problemstilling er dog ikke holdbar. Heller ikke før krigen var denne hjælp ukendt. Mange tusinde arbejdsløse har år ud og år ind modtaget hjælp af denne art; den blev blot ikke ydet i almindelighed gennem arbejdsløhedskasserne. Hjælpen blev i disse år først udbetalt gennem hjælpe-kasserne og senere gennem socialkontorerne. Der blev ikke alene udbetalt børnetillæg, huslejhjælp og brændselhjælp, men desuden hjælp til betaling af lys og gas og i visse tilfælde også bekledningshjælp.

For forsørgere med børn var det reglen, at det offentlige ud over arbejdsløhedskassehjælpen ydede de arbejdsløse understøttelse, og derfor må der også ved vurdering af understøttelsens omfang og højde tages hensyn hertil.

Børnetillægget ydes for tiden af kasserne med 1 kr. 45 øre pr. dag. Det bliver 8 kr. 70 øre ugentlig. Hjælpen er af socialministeriets statsvidenskabelige konsulent opgjort til 453 kr. for året 1958-59 som det maksimum, man kan komme op på ved ledighed over hele året. Dette beløb er langt mindre end omkostningerne ved at underholde et barn. Som jeg tidligere i denne samling har nævnt, er beløbet for sådanne omkostninger fastsat til 1 500 kr. ved beregning af underholdsbidrag. Sygekassekommissionen regner, efter hvad der er blevet oplyst ved behandlingen af boliglovsforslaget, med et beløb på 1 075 kr. årligt. Af det materiale, jeg ligeledes omtalte under behandlingen af boligforslagene, fremgår det, at fokepensionisterne i hovedstaden får et børnetillæg på 960 kr. årligt. Det er noget mindre i købstæder og landkommuner. Ved skatteansættelsen opererer

man ganske vist med et lavere beløb, omkring 600 kr. pr. barn. Som man vil se, kommer man dog intetsteds ned på så lave beløb som dem, der gælder for tillæg til de arbejdsløses børn. Det er klart, at de børnetillæg, der gives, er alt for lave og bør forhøjes. Børnetillægget må bringes op på samme beløb, som folkepensionister oppebærer; det er den mindste forhøjelse, der kan være tale om.

Huslejhjælpen er i loven fastsat til 60 og 40 kr. henholdsvis i bykommuner og sognekommuner. Ved pristalsreguleringen kommer det maksimale beløb op på 96 kr. Det er dog langt fra alle arbejdsløse, der opnår denne hjælp. For det første kan ikkeforsørgere med under 15 års medlemskab ikke få huslejhjælp, og dernæst kan ingen få mere, end han betaler i husleje. For tusinder af arbejdsløse, der har været nødt til at leje sig ind i de nye, dyre boliger, strækker denne hjælp langt fra til, og derfor har spørgsmålet om forhøjelse af det beløb, der kan udbetales, længe været aktuelt. Hertil kommer nu, at folketinget har vedtaget en lov, der betyder en generel forhøjelse af huslejen, som igen medfører, at det maksimum, der findes i loven, bliver aldeles utilstrækkeligt. Det vil sige, at byrderne for de arbejdsløse bliver større, end de har været. Det mest rimelige ville være at fordoble huslejhjælpens beløb. Det må her bemærkes, at med en fordobling af huslejhjælpen til maksimumsbeløbet får ikke alle arbejdsløse en fordobling. For tusinder af dem betyder det ikke en forøget huslejhjælp, det åbner blot mulighed for, at de, der må rykke ind i de nye, dyre boliger, kan opnå en større hjælp til betaling af den store husleje. Jeg tror, det vil være klart, at en forhøjelse af huslejhjælpens maksimum vil bidrage til at fremme byggeriet, idet de fleste af dem, der nu af frygt for en arbejdsløshedsperiode bliver boende i gamle, udslidte huse, får mulighed for at få en sundere og bedre lejlighed.

Brændselhjælpen ydes som bekendt kun en gang hver vinter efter 40 dages ledighed og da kun med 160 kr. Det siger sig selv, at dette beløb ikke rækker til. Arbejdsløhedskasserne har da også med Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse i spidsen kritiseret dette forhold og udtalt sig for en større hjælp og for, at denne hjælp blev ydet i forbindelse med den ugentlige under-